

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.042 van 27 oktober 2011
in de zaak A. 194.215/X-14.422.**

In zake : Marc VAN DER HAEGEN
 woonplaats kiezend te 8670 KOKSIJDE
 Professor Blanchardlaan 10 H 205

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves François
kantoor houdend te 8790 WAREGEM
Eertbruggestraat 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de gemeente KOKSIJDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Laurent Proot
kantoor houdend te 9000 GENT
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 oktober 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 27 juli 2009 van de gewestelijke
stedenbouwkundige ambtenaar van de provincie West-Vlaanderen houdende het
verlenen van de stedenbouwkundige vergunning aan de gemeente Koksijde tot
regularisatie van het oprichten van het kunstwerk Poirier (Beaufort 2003) aan de
Prof. Blanchardlaan te Koksijde, op een perceel kadastraal bekend “1° afd., sectie
D, nummer(s): Koksijde”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 januari 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 mei 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Yves François, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Laurent Proot, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De regelmatigheid van de rechtspleging

3. Met een ter post aangetekende brief van 4 augustus 2010 dient de verzoeker een “memorie van toelichting” in, waarin hij antwoordt op de memorie van de tussenkommende partij. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om te antwoorden op de memories van de tussenkommende partij.

Het stuk dient om die reden uit de debatten te worden geweerd.

IV. Belang

4. Bij het bestreden besluit van 27 juli 2009 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan de tussenkommende partij een regularisatievergunning voor het plaatsen van een constructie, bestaande uit een ijzeren raamwerk met rode vlakken dat de plattegrond van de verderop gelegen abdij “Ten Duinen” weergeeft. De constructie is 20,85 meter hoog, 9,60 meter breed en 3,40 meter diep.

5. De verzoeker stelt in zijn verzoekschrift met betrekking tot zijn belang dat hij “onmiddellijke nabuur” is van het betrokken kunstwerk en dat hij er vanuit zijn appartement “pal” op uitkijkt. Omgekeerd kijkt het publiek van op de constructie in zijn appartement, zodat een constant gevoel van geobserveerd worden aanwezig is.

6. De tussenkommende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep. Ze stelt dat de verzoeker niet verduidelijkt op welke verdieping van het appartementsgebouw zijn appartement is gelegen, noch of het aan de voorzijde, dan wel aan de achterzijde van het gebouw is gelegen. Het betrokken kunstwerk is gelegen op 350 meter van het appartementsgebouw waarin de verzoeker woont, zodat de visuele hinder ervan sterk moet worden gerelativeerd. Hetzelfde geldt, gelet op die afstand, voor de inkijk in het appartement van op het betrokken kunstwerk. Bovendien is het kunstwerk niet langer toegankelijk voor het publiek,

zodat enige inkijk in het appartement van de verzoeker van op het kunstwerk feitelijk onmogelijk is.

Beoordeling

7. De verzoeker beweert in zijn verzoekschrift wel dat hij visuele hinder ondervindt van het betrokken kunstwerk, maar maakt deze hinder niet concreet aannemelijk. Hij gaat niet in op de uitnodiging van de auditeur in haar verslag om in een laatste memorie aan de hand van kaart- en fotomateriaal aan te tonen dat hij effectief een voldoende rechtstreeks uitzicht heeft op de te regulariseren constructie. Hij maakt evenmin gebruik van de mogelijkheid om in een laatste memorie de argumentatie van de tussenkomende partij dat zijn appartement op 350 meter van het betrokken kunstwerk is gelegen en dat het kunstwerk niet langer toegankelijk is voor het publiek, te betwisten, noch om meer duidelijkheid te scheppen over de precieze ligging van zijn appartement in het appartementsgebouw. In het licht van deze gegevens doet de verzoeker niet blijken van het rechtens vereist belang.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig oktober 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld
uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens